

To s Čechem praští. Za tyto ceny mohou jen a jen politici které jste si zvolili a nikdo jiný!

Máslo, mléko, brambory: FOTO a ceny z Německa

- CZ24 News | 14. února 2022

NĚMECKO/ČESKO: Člověk je v sousedním Bavorsku jako v Jiřikově vidění. Při návštěvě obchodů a zvláště pak supermarketů žasnete, jaké jsou ceny za potraviny: stejné či nižší než u nás. Pro nás šokující, protože koupěschopnost Němců je někde zcela jinde než u nás. ParlamentníListy.cz přináší zprávu o cenách v supermarketech ve městě Passau (Pasov) hraničícím s Rakouskem a další poznatky z nákupu. Historické město na Dunaji je od českých hranic vzdáleno zhruba 60 kilometrů.

První obchod byl řetězec EDEKA. Ten je oproti jiným o něco málo dražší než jiné, navíc ten „náš“ byl v samém centru města. Samozřejmostí bylo nasazení roušek. Nebyl jediný, kdo ji neměl, a všichni správně nasazenou – styl „nosál“ se v Bavorsku i Spolkové republice Německo prostě netoleruje. Ceny šokují na každém kroku. Máslo z bavorských alp je v akci za pětatřicet, jiná značka za čtyřicet. Žádné rozmražené a opět zmražené.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Určitě za povšimnutí stojí kvalita zeleniny a pochopitelně brambor. I Bavorsko je „bramborářská země“, ostatně v současné době naši potravinové nesoběstačnosti je dováží i k nám. Brambory stojí v marketu kolem 12 až 18 korun za kilo. „Jsou moc pěkné a dobré,“ konstatuje spokojeně důchodkyně Helda, která si je dává do košíku, jenž by uvezl malé slůně. Zkousím se domluvit a vysvětlit situaci, že u nás tak kvalitní brambory vesměs nemáme, v marketech jsou s flíčky, poškozené, takže jak kolegyně říká, pomalu polovinu vyhodí. Nechápe, proč to tedy kupujeme. Podle bramborářů je to tím, že se na brambory svítí, neustále se perou a stříkají vodou, což samozřejmě nese své „negativní ovoce“.

Podrobná fotogalerie z nákupu:

Pro děti jen to nejlepší?

Samozřejmě nejde jen o ovoce a zeleninu. Třeba v dětských přesnídávkách a příkrmech je to úplná katastrofa. Malé balení je cenově s námi tak zhruba srovnatelné, ale to větší – tam se prostě nechytáme. U nás takové „papání“ přijde klidně na čtyřicet padesát korun. I víc. V Bavorsku až o čtvrtinu méně. Kvalita není srovnatelná! Tak, jako u marmelád nenajdete přidané jablko. Džemy bez

fruktózo-glukózového cukru a bez přidaných aromat. Také s menším obsahem cukru, nebo želé zcela bez této přidané „bílé smrti“.

To v druhém marketu, který se jmenuje Real, je to už pro našince úplná katastrofa. Nachází se několik kilometrů od centra a bez auta se sem jen tak nedostanete. Čelo se vám zapotí.

Nechci nějak velebit konzumní způsob života Západu, ale když už, tak jak se říká už. Nabídka a ceny takové, že si člověk připadá jako po pádu železné opony, kdy se mu ze všech nabídek na regálech dělalo nevolno. Nevinnost nyní střídá spíše zloba.

Mléko něčím nahradíš?

Irské máslo v akci za necelou padesátku. U nás vytáhnete víc – nebo spíše si počkáte, až se blíží doba spotřeby, a pak se tak nějak dá koupit. Ale nemusí se, jsou tu jiná, podstatně levnější másla. Děs na vás padá z mléka. To je za litr v Bavorsku za cca 25 Kč. To výběrové, tučné, je na třicítce. U nás o deset korun dražší v případě toho lacinějšího.

Sýry jsou pro nás dražší, ale řada z nich, vyrobených v Německu (například v Chamu), je z českého mléka, protože mlékárny platí českým zemědělcům o osmdesát haléřů až korunu více.

Ryby, jogurty, bonbóny - ach jo

Procházíme dále. Tuňák v konzervě, jenž je u nás i přes stovku, je tam třeba i za padesát korun! A nikoliv ten naňahňaný a roztrhaný, ale pořádný, ať již ve slunečnicovém či olivovém oleji nebo třeba jako salát, kde ovšem v českém případě převažuje třeba hrášek či kukuřice, které jsou samozřejmě nákladově za hubičku. Rybu byste pohledali...

Procházejíc regály vidíte jogurty značek, které jsou i u nás. Cenový rozdíl je ale nesmiřitelný. A můžete procházet dále. Polévky – třeba chřestová či dýňová – u nás jednoznačně za třicet a více korun (není-li vyhlášena akce, kdy je cena snížena především proto, že dochází doba spotřeby), v Bavorsku o deset korun méně!

A jdete dál a dál. Tyčinky, brambůrky i tam najdete levnější. Samozřejmě i dražší. Desítky vitamínových a proti kašli působících bonbónů.

A vraťme se ještě k zelenině. Biokvalita, u ní není přepálená cena, jak se to u nás bohužel stává. Rajčata ze Španělska či Francie, keřičková z Alžírsko. Ze skleníků z Beneluxu na rozdíl od nás minimum. Nu, jak by také ne, když třeba jeden z českých řetězců tam má sídlo, že.

Neočkovaní rovná se hladoví

Z poměru mezi českými a německými platy a cenami je Čechovi úzko. Takže si zajdeme na sekanou v housce, bavorsky „leberkase“.

Nejdříve musíte ukázat očkování, nějaký papír prodejce vůbec nezajímá. „Jestli si to chcete sníst, ukažte mi certifikát a pas.“ Paní porovnává a kývá hlavou, že tedy ano. Má na to právo? Prý nemá, ale hádejte se. Budete o hladu, a jestliže uděláte „vzrůso“, vyvede vás ochranka přímo do otevřených dveří policejního automobilu.

Sekačka za necelých třicet korun. U nás už je třeba za třiatřicet. A to je houska s plátkem sekané, vnitřek pocáknutý hořčicí. Koláček ke kávičku pětadvacet korun, stejně tak jako sladký croissant,

plněný marmeládou a pudinkem, bohatě přelitý sladkou čokoládovou polevou.

Italská ústa údivem otevřena!

Ceny pizzy či kebabu stejné jako v minulých letech. Oběd v normální, obyčejnější restauraci stále stejný. Od osmi třeba do 25 eur. V centru Pasova. Ovšem s certifikátem o očkování. Jinak si to můžete vzít zabalené domů nebo si stoupnout ke stolečkům, které kavárníci a restauratéri vyvalili do už tak poměrně úzkých uliček. Mnoho cizinců tady není. A přec! Že by jeden Ital? Ano, z Verony se sem přijel podívat na Valentýna. Je tak trochu v šoku jako my. „Říká se, že v Německu jsou nejstabilnější ceny potravin a jídla. A je to pravda,“ konstatuje smutně Silvio. „U nás se zvedly ceny za poslední rok opravdu hodně, až o padesát procent. A ve Francii ještě víc! Já to nechápu, mamma mia!“ K tomu lze těžko něco dodat – jen možná mu doporučit výlet do České republiky. Ale tam teď nejezdí ani Němci, jsme pro ně „covidově šmucig“.

Trend v Bavorsku je ale obdobný jako u nás – nakoupit si s sebou a udělat si párty venku nebo doma. Nějaké vysedávání se přestává nosit, není to v módě. Zvláště u omladiny a starších lidí. In je si vzít lahev, jídlo do krabičky a korzovat.

A když se vracíme k cenám. Člověk odjíždí z marketu s napěchovaným vozíkem. První účet – jen pár desítek eur, druhý o poznání vyšší, ale přesto. Ještě jsem zapomněl třeba na ty malé okurčičky, které jsou u nás dovážené z Německa za pětatřicet, a naše kolem padesátky jsou v Pasově za necelých pětadvacet. Těch pětadvacet, ale poněkud jiných, by ale spíše u nás někdo zasloužil. A výrobce to není – hádejte, kdo tedy...

[ZDROJ](#)